

РЕШЕНИЕ

№ 37

гр. Благоевград , 23.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, ЧЕТВЪРТИ ВЪЗЗИВЕН
НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ** в публично заседание на деветнадесети
февруари, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател:	Маргарита Коцева
Членове:	Илияна Стоилова Величка Пандева

при участието на секретаря Мария Миразчийска
в присъствието на прокурора Окръжна прокуратура - Благоевград Ивайло
Альошев Филипов (ОП-Благоевград)
като разгледа докладваното от Илияна Стоилова Въззивно наказателно дело
от общ характер № 20211200600042 по описа за 2021 година

Производството е по реда на глава XXI НПК.

Образувано е след отмяната с решение на ВКС на нова въззивна присъда,
постановена от друг състав на съда по в.н.о.х.д. № 126 от 2020 год., и връщане на делото за
ново разглеждане от стадия на съдебното заседание.

Въззивното производство е за проверка на присъда № 124/28.04.2020 г, постановена
по НОХД № 179/2020 г по описа на Районен съд - П., с която подс. Б. Г. Ц. е признат за
виновен по чл.355,ал.2 НК за това, че на 14.04.2020 г., около 10,00 ч., по време на
извънредно положение, свързано със смъртни случаи, обявено на основание чл.84, т.12 от
Конституцията на Р България с Решение от 13.03.2020 г. на 44-то Народно събрание на Р
България (обн. ДВ № 22/ 13.03.2020 г), удължено до 13.05.2020 г с Решение на 44-то
Народно събрание (обнародвано в ДВ бр.33 от 07.04.2020 г), е нарушил Предписание за
поставяне под карантина изх. № 10034/ 11.04.2020 г. на РЗИ гр. Р., издадено в изпълнение на
въведените със Заповед № РД-01-124/ 13.03.2020 г., Заповед № РД-01-154/ 26.03.2020 г. и
Заповед №Р Д-01-195/ 10.04.2020 г. на Министъра на здравеопазването на територията на
страната противоепидемични мерки против разпространението на заразна болест по хората
във връзка с усложняващата се епидемиологична обстановка, свързана с разпространението
на COVID-19 и Заповед № РД-01-183/ 06.04.2020 г. на Министъра на здравеопазването, като
след пристигане на 11.04.2020 г. от рискова страна - Република Румъния, не е спазил срока
на 14-дневната карантина да пребивава на адрес гр. П., ул. "М." №* и след като е напуснал
адреса, на който се изпълнява карантината, пребивавал на обществено място по Параграф
1А от ДР от Закона за здравето - излязъл по лични задачи в района на кметството в гр.П..
Наложено му е наказание "пробация" за срок от 6 месеца, състоящо се от пробационните

мерки по чл.42а, ал.2, т.1 и т.2 НК.

Срещу така постановена присъда е постъпила въззивна жалба от защитника на подсъдимия - адвокат И.Д. с основно искане за оправдаване или алтернативно - да бъде оправдан по обвинението и да му бъде наложено административно наказание по реда на чл.209а Закона за здравето. В жалбата се твърди, че е налице процесуално нарушение, изразяващо се в наличие на противоречие в обвинителния акт относно мястото, където е бил установен подсъдимия от полицейските служители и причините за напускането на дома му. Неправилно не е оценено престъплението като малозначително по критериите на чл.9, ал.2 НК, с оглед на събраните доказателства за мотивите за напускане на жилището - наличието на просрочени задължения за връщането на пари под заплахата да започне принудителното им събиране. На трето място се твърди, че деянието е несъставомерно, тъй като подсъдимият не е извършил деянието умишлено, като възражението не е аргументирано. Сочи се още, че на подсъдимия е било издадено предписание за поставяне под карантина, издадено въз основа на заповед на министъра на здравеопазването, и поради това като е нарушен общ административен акт е извършено само административно нарушение по чл.209а от Закона за здравето, но не и престъпление.

Окръжният прокурор оспорва жалбата и настоява за потвърждаване на първоинстанционното решение по съображенията от отменителното решение на върховната инстанция.

Благоевградският окръжен съд, след като извърши цялостна проверка на атакуваната присъда, съобразно правомощията си, намери следното:

С приоритет от процесуалните последици има обсъждането на довода за процесуално нарушение, водещо до отмяна на обжалваната присъда. Принципно неяснотата в обвинителната теза засяга едно от основните права на подсъдимия по чл. 51 от НПК – правото му да разбере в какво е обвинен, но такава в случая не е допусната от прокурора, тъй като не съществува соченото от защитника противоречие между диспозитива и обстоятелствената част на обвинителния акт за причината, поради която подсъдимия е напуснал дома си, и къде се е намирал, когато полицейските служители му са се обадили, а и това са факти, които не са от значение за съставомерните признаци.

Въззивният съд относно фактите приема следното:

Фактическата обстановка по делото е изяснена от първоинстанционния съдебен състав. Установени са по безспорен начин всички обстоятелства, значими за правилното му решаване - фактът на осъществяването на деянието и авторството му, отношението на подсъдимия към него и конкретното своеобразие на обстоятелствата, при които е било извършено. Към съда не могат да бъдат отправени упреци във връзка с установяването на фактологията на деянието, тъй като задълженията са изпълнени отговорно и картината на деянията, описана в обвинителния акт, е разкрита в достатъчна степен съгласно самопризнанието на подс. Б.Ц., направено по реда на чл. 371, т. 2 от НПК и съобразно доказателствените материали, събрани на досъдебното производство, по отношение на които съдът е преценил, че подкрепят направените признания. Мотивирането на присъдата е в съответствие с чл. 373, ал.3 НПК /липсата на спор по фактите, изложени в обвинителния акт от прокурора, рамкиращи предмета на доказване, обезсмисля само събирането непосредствено от съда на доказателства за тяхното установяване, но не и от мотивиране съобразно посоченото изискване/. Проверката по смисъла на чл. 372, ал.4 НПК задължително предполага положителен отговор на съда за процесуалната годност на доказателствата от досъдебното производство, а след това и този за наличието на достоверност, която е направена. Ето защо, залегналите в обвинителния акт обстоятелства на престъплението, възприети и от съда, са верни и се обобщават в следното: на 14.04.2020 год. около 10 часа подсъдимият Б.Ц. е напуснал домашния си адрес в гр. П., който бил

заявен от него по-рано за адрес на пребиваване по време на 14-дневна карантина, наложена му с предписание изх. № 100341 от 11.04.2020 г на РЗИ гр. Р., и при полицейска проверка се оказал в центъра на града, за да посети офиси за бързи кредити.

Правилни са и правите изводи за съставомерност на деянието като престъпление по чл. 355, ал.2 от НК, защото:

Наложената с предписанието от РЗИ Р. карантина на подсъдимия Ц. е в изпълнение на правно регламентирана дейност по налагане на мерки, въведени за цялата страна от министъра на здравеопазването против разпространението на заразна болест по хората / изрично посочена като COVID-19/ и в съответствие с III, т.1 и II, т. 1 от Заповед № РД-01-183/ 06.04.2020г. на Министъра на здравеопазването водачите на тежкотоварни автомобили български граждани, които пристигат от държава с регистрирани случаи на това заболяване, се поставят под карантина за срок от 14 дни в дома си или на друго място за настаняване, което са посочили, с предписание по образец /Приложение №1/ на органите на граничния здравен контрол. Задължението на поставеният под карантина да не напуска дома си или мястото за настаняване за посочения в него срок е въз основа на този индивидуален административен акт – предписанието, който обаче не е самостоятелно издаден, а е свързан с противоепидемичните мерки, въведени за цялата страна, по силата на общ административен акт на министъра на здравеопазването, поради което нарушаването му не може да се определи като административно по чл. 212, ал.1 от закона за здравето. Нормата на чл. 355, ал.1 от НК като банкетна препращаща към нормативни актове, регламентиращи правила и мерки, чрез които са били въведени от по-рано нормативни изисквания на общ административен акт / наредба, заповед или закон/, какъвто се явява посочената заповед на министъра, поради което и не е нарушен само индивидуален административен акт.

Подсъдимият е имал знание за задължението да не напуска дома си за посочения срок, но е пряко е и искал неизпълнението му, тъй като е отишъл в центъра на града, поради което и неоснователно се твърди от защитника му липсата на умисъл за това. Причината за напускането на дома е принципно индивидуализиращо отговорността му обстоятелство като мотив за извършване на деянието, но не и такова изключващо умисълът за него.

Правилна е и преценката на районния съд, че извършеното престъпление не е малозначително по смисъла на чл. 9, ал.2 от НК, защото неговата обществена опасност не е явно незначителна само поради доказания мотив за неговото извършване, тъй като той сам по себе си дори не е извинителен. Освен това продължителността на пребиваването и то сред множество хора са фактори за значителната опасност на неговото поведение, тъй като е поставил в риск здравето на много хора. Нарушаване на изолираното му е могло да засегне голям кръг от лицата докато се движел пеша по централни улици в гр. П. в оживено време, и особено тези, с които се е срещнал в затворени пространства - в офисите, в които е пребивал, за да уговори рефинансиране на получени от него бързи кредити и подписва договори в тази връзка.

Завишената обществена опасност налага правилност и на извода, че извършеното деяние съставлява престъпление, а не административно нарушение по чл.209а, ал.1 Закона за здравето, защото тя е основна на изследването на степента на засягане на засяга обекта на деянието.

Присъдата не може да се измени относно вида и размера на наказанието, защото видът му е определен при привилегията на чл.55, ал.1, т.2, б.“б“ от НК и без налагането на по-лекото кумулативно наказание глоба, а размерът му е минималната продължителност на двете задължителни пробационни мерки.

Тъй като няма основания за отменяване или изменяване на присъдата, тя трябва да се

потвърди.

Поради това и основание чл. 388 от НПК, Благоевградският окръжен съд

РЕШИ:

Потвърждава присъда № 124 от 28.04.2020 год. по н.о.х.д. № 179 по описа на РС-П. за 2020 год.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____